

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Α' Εἰς Μπετζάλλαν.

Ἡ ἐορτὴ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, ἣτις ἐορτάζεται κατὰ τὸ Τυπικόν τῆς Ἐκκλησίας τὴν 8^{ην} / 21^{ην} Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ἐωρτάσθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κατὰ μετὰθεσιν μιᾶς ἡμέρας προεορτίως τὴν Κυριακὴν 7^{ην} / 20^{ην} Σεπτεμβρίου ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸν ἱερόν Ναόν τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου Κοινότητος τῆς κώμης τῆς Μπετζάλλας, κειμένης πλησίον τῆς Βηθλεέμ.

Τῆς ἐορτῆς καὶ πανηγύρεως ταύτης καὶ τῆς θείας λειτουργίας ἐν αὐτῇ προεξῆρξεν ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, τῶν Ἀρχιμανδριτῶν Ἱερωνύμου καὶ Στεφάνου, τῶν Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων τῆς Κοινότητος ταύτης, π. Γεωργίου Σαχουάν, π. Γιοῦσεφ Χόνταλη καὶ π. Παύλου Δορέτ Ἀλά Ἀλάμ καὶ τοῦ διακόνου π. Μάρκου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς ἐνορίας ταύτης βυζαντινῶ καὶ κατανυκτικῶ τῷ ὕφει καὶ μετέχοντος ἐν κατανυκτικῇ προσευχῇ πυκνοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος τῆς Κοινότητος ταύτης.

Εἰς τὸ Κοινωνικόν τῆς θείας λειτουργίας ἀνεγνώσθη ἡ ποιμαντικὴ ὁμιλία τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, ἔχουσα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί. Ἴδού γάρ τοῦ φωτός ὁ νυμφὼν καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστροῦ προελήλυθε καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκηθεῖσα προσμένει τὴν εἴσοδον τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου, μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστόν εἰς τὴν οἰκουμένην πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καὶ μετ' αὐτῆς σύμπασα ἡ κτίσις «τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας», δηλονότι τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

«Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνογράφος τῆς ἐορτῆς. Καὶ τοῦτο διότι «ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκηθεῖσα προσμένει τὴν εἴσοδον τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστόν εἰς τὴν οἰκουμένην πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Καὶ ποία εἶναι ἡ κατὰ ἀνατολὰς ἀποκηθεῖσα πύλη; Εἶναι ἡ πύλη, περὶ τῆς ὁποίας προεῖπεν ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ «ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται», (Ἰεζεκ. 44, 1-2).

Οἱ θεόπνευστοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν κλειστήν αὐτὴν πύλην εἶδον τὴν θεοτόκον Μαρίαν, ἡ ὁποία πρὸ τόκου καὶ μετὰ τὸν τόκον παρέμεινε Παρθένος. Ἀναλυτικώτερον εἶπεῖν: Τόσον κατὰ τὴν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἐνσάρκωσιν τοῦ θεοῦ Λόγου, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ διεφύλαξεν τὴν ἀειπαρθενίαν αὐτῆς ἡ προορισθεῖσα ἀπὸ γενεῶν ἀρχαίων Μήτηρ καὶ Παρθένος τοῦ θεοῦ θεόπαις Μαριάμ, ὡς λέγει καὶ ὁ μελωδὸς «Σήμερον ἡ στεῖρα Ἄννα τίκτει θεόπαιδα τὴν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προεκλεχθεῖσαν εἰς κατοίκησιν τῷ Παμβασιλεῖ καὶ Κτίστη Χριστῷ τῷ θεῷ εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας Οἰκονομίας, δι' ἧς ἀνεπλάσθημεν οἱ γηγενεῖς καὶ ἀνεκαινίσθημεν ἐκ τῆς φθορᾶς πρὸς ζωὴν τὴν ἄληκτον».

Ὦντως, ἀγαπητοί μου, τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας θεοτόκου ἀποτελεῖ γεγονὸς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης παγκοσμίῳ. Καὶ τοῦτο διότι ἐκ τῶν «στειωτικῶν πυλῶν», δηλονότι τῆς ἀπαιδίας τῶν δικαίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης προῆλθεν ἡ θεία παρθενικὴ πύλη, ἡ Μήτηρ τοῦ θεοῦ, δι' ἧς τὰ ἐπίγεια τοῖς οὐρανοῖς συνάπτεται, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Ἰδοὺ διὰ τί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ἀναφωνεῖ: «Χορεύσατε νεάνιδες, παρθενικόν γάρ τό γενέθλιον. Σκιρτήσατε μητέρες, μητρικὸς γάρ καρπὸς ἡ παρθενεύουσα. Στεῖραι, εὐέλπιδές ἐστε πρὸς τὴν πρὶν στειρεύουσαν εἴτα θεόπαιδα γεννήσασαν ἀποσκοπεύουσαι. Μηδέ γε κόραι τῆς χορείας ἀπολειπέσθωσαν, τῆς μόνης κορῶν κορωνίδος ὁμοῦ καὶ βασιλίδος τὸ γενέσιον πανηγυρίζουσαι». Ὁ δέ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς εἰς τὸ ἐρώτημα «διὰ τί ἡ Παρθένος Μαρία προῆλθεν ἐκ στειωτικῶν λαγόνων», ἀπαντᾷ: «Διὰ νὰ διαλύσῃ τὴν λύπην καὶ νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν ἐντροπὴν τῶν γονέων της, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ προεικονίσῃ τὴν διάλυσιν τῆς λύπης καὶ τῆς κατάρας τῶν Προπατόρων τοῦ γένους πού ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιηθῇ δι' αὐτῆς». «Ἀλλά, τίνας ἔνεκεν ἐκ στειωτικῶν λαγόνων αὕτη προῆλθεν; Ἵνα λύσῃ τὴν λύπην καὶ τὰ ὄνειδη μετασκευάσῃ τῶν γεννησάντων καὶ προεικονίσῃ τὴν δι' αὐτῆς ἐσομένην λύσιν τῆς λύπης καὶ τῆς ἀρᾶς τῶν Προπατόρων τοῦ γένους», δηλαδή τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὔας. Καὶ προσθέτει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ἀναφωνῶν: «Τί φτερά ἦταν αὐτὰ ἐκείνης τῆς ἀρετῆς τῶν γονέων τῆς Παρθένου Μαρίας! Πόσο ἄσπιλες ἦταν ἐκεῖνες οἱ καρδιές, ὥστε νὰ ἀναπέμψουν τέτοια προσευχή, πού τόσο πολὺ προχώρησε καὶ τόσα κατώρθωσε! Ἐπρεπε νὰ προετοιμασθῇ τὸ μέγα θαῦμα μέ τὸ θαῦμα καὶ ἡ φύσις βαθμιαίως νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν χάριν». «Ἐδει δέ καὶ προοδοποιηθῆναι τὸ μέγα θαῦμα τῷ θαύματι καὶ τὴν φύσιν κατὰ μικρὸν ὑπεῖκειν τῇ χάριτι».

Ἡ δέ προειδοποίησις, δηλαδή προετοιμασία τοῦ μοναδικοῦ καὶ ἀνεπαναλήπτου τούτου θαύματος σχετίζεται ἅμεσα μέ τὸν εὐαγγελισμόν τῆς χάριτος, ἣν εὔρε Μαριάμ παρὰ τῷ θεῷ, (Λουκ. 1,30) διὰ δυνάμεως τοῦ Ὑψίστου. (Λουκ. 1,35) Ὑψίστου δέ τοῦ Λόγου τοῦ θεοῦ δηλονότι τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου (Ἐβρ. 10,21) τοῦ σκηνώσαντος ἐντὸς τῆς Πύλης τῆς Παρθενίας τῆς Μαρίας καὶ δι' αὐτῆς εἰσαχθέντος εἰς τὴν Οἰκουμένην πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν βαθυτέραν σημασίαν τοῦ μεγάλου ὄντως θαύματος τούτου διατυπώνει μέ ἀκρίβειαν καὶ πᾶσαν σαφήνειαν ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ σχετικόν Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς: «Ἡ γέννησίς σου θεοτόκε χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ, ἐκ σοῦ γάρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ λύσας τὴν κατάραν ἔδωκε τὴν εὐλογίαν καὶ καταργήσας τὸν θάνατον ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον».

Αὐτήν ταύτην τήν αἰώνιον ζωήν, τήν δωρηθεῖσαν ἡμῖν ὑπό Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καλούμεθα ἀγαπητοί μου ἀδελφοί νά οἰκειωθῶμεν διά τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου Μαρίας, «ἐξ ἧς τό ἀλλότριον οἰκειοῦται ὁ φύσει Θεός καί τοῖς πλανηθεῖσι διά σαρκός σωτηρίαν ἀπεργάζεται Χριστός ὁ φιλόανθρωπος καί λυτρωτής τῶν ψυχῶν ἡμῶν», Ἀμήν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τήν παρακειμένην τῷ ἱερῷ Ναῷ αἵθουσαν ἐκδηλώσεων.

Β' Ἐν τῷ Πανσέπτῳ Θεομητορικῷ Μνήματι.

Τήν Δευτέραν, 8^η / 21^η Σεπτεμβρίου 2015, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου συμφώνως πρός τήν τυπικήν καί προσκυνηματικήν καθεστωτικήν τάξιν αὐτοῦ ἡ ἐορτή τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου εἰς τό ἱερόν καί σεπτόν Προσκύνημα τῆς Γεθσημανῆς, ἐν ᾧ τό Θεομητορικόν Μνήμα.

Ἐν τῇ ἐορτῇ ταύτῃ ἡ Ἐκκλησία ἄγει τήν μνήμην τοῦ γεγονότος, ὅτι ἐκ τῶν δικαίων καί ἀτέκνων Ἰωακείμ τε καί τῆς Ἄννης ἐγεννήθη τῇ θείᾳ δυνάμει καί ἐπενεργείᾳ καί συμφώνως πρός τούς νόμους τῆς φύσεως ἡ Μαρία, ἡ ἀναδειχθεῖσα τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρός ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ Θεοτόκος Μήτηρ τοῦ Υἱοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διά τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου: «Ἰωακείμ καί Ἄννα ἠλευθερώθησαν ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας καί Ἀδάμ καί Εὕα ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου».

Τῆς θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Προσκυνήματι τούτῳ καί ἐπί τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γεράσων κ. Θεοφάνης, συλλειτουργοῦντων αὐτῷ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Σεργίου καί τῶν ἐφημερίων τοῦ Προσκυνηματος τῆς Γεθσημανῆς Ἀρχιμανδριτῶν π. Μελετίου καί π. Παρθενίου τῶν Ἱεροδιακόνων π. Μάρκου καί π. Διονυσίου, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καί μετέχοντος ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναχῶν, μοναζουσῶν, προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας καί Ρουμανίας καί ἐντοπίων Ἀραβοφώνων πιστῶν. Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος τοῦ Προσκυνηματος Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος ἐδεξιώθη τήν Ἀρχιερατικήν συνοδείαν φιλοξένως εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/pgTKktqYNJY>

